

DUMITRIOS

nr.35 – octombrie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVANTUL ȘAPTEMĂNII

Despre milă

pr. paroh Mihai Gojgar

Atunci când ascultăm în cadrul Sfintei Liturghii pericopa evanghelică de la Luca (capitolul VII, versetele 11-16) realizăm, măcar pentru câteva clipe cât de mare este Dumnezeu - „Nimeni nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu și mare este puterea numelui Tău!” (Ieremia VI, 10). Știm de potolirea furtunii pe mare, înmulțirea pâinilor și a peștilor, tămăduirea orbilor și leproșilor, dar învierile din morți? Da, Hristos Domnul a ridicat din moarte nu doar întreg neamul omenesc, ci și, până la Învierea Sa, oameni căzuți pradă boldului neîndurător, chipuri plecate pe un drum fără întoarcere „ca pulberea să se întoarcă în pământ cum a fost, iar sufletul să se întoarcă la Dumnezeu, Care l-a dat” (Ecclesiast XII, 7). Așa a fost la Nain. Sfântul Luca ne relatează în foarte puține cuvinte evenimentul petrecerii spre groapă a unui tânăr, singura rudă apropiată a unei văduve. Știm durerea pierderii unui cunoscut. Probabil am simțit și cum este să ne părăsească cineva drag. Dar propriul nostru copil? Carne din carnea noastră, sânge din sângele nostru? Sunt puține mame care au trăit un astfel de eveniment. Noi, ceilalți, doar ne imaginăm. Și este groaznic. Dar mult mai rău trebuie să fi fost pentru biata femeie care era însoțită de o „mulțime mare din cetate” (v. 12). Mântuitorul se apropie de ea și, precum un Om Căruia îi este milă de sărmana maică, îi spune să nu mai plângă. Ce poți spune în astfel de situații? Ce poți face? Ești alături, plângi, îți este milă, mai mult...imposibil. Dar când I se face milă lui Dumnezeu, lucrurile se schimbă. „Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: „Tinere, ție îți zic, scoală-te. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui” (v. 14-15). Vor fi simțit toți că scripturile erau cât se poate de concrete: „Că mai mare decât cerurile este mila Ta și până la nori adevărul Tău” (Psalmi CVII, 4). Am făcut un efort de imaginație atunci când a venit vorba de durerea mamei. O încercare asemănătoare ar fi singura care ne-ar ajuta să privim cum văduva din Nain, dimpreună cu fiul ei, se bucură de biruirea morții. O vedem cum îi curg lacrimi pe obraji. Obrajii aceia care mai devreme erau acoperiți de usturătoarearouă a unei mame disperate. Obrajii

aceia care mai devreme erau pe veci părăsiți de îmbrățișările fiului iubit. O fericire de nedescris îi acoperă pe cei de față, „și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său” (v. 16). O pagină din Sfânta Scriptură care te face să lacrimezi. O veste bună. Căci acum știm că la El toate sunt cu putință. „Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine” (Psalmi LXXXV, 4). Deci, nu tuturor, ci doar celor care Îl cheamă. Nu poți cere mila Sa fără să arăți și tu iubire față de cei de lângă tine. Noi nu putem învia din morți pe alții. Nu ne este dat să „furăm” morții pe cei rânduiți să treacă dincolo. Putem să le alinăm durerile, putem să îi mângâiem când sunt aproape, putem să-i facem să nu-și piardă sufletul și să moară. Putem să fim fii ai lui Dumnezeu, ajutându-i să aleagă locul petrecerii veșnice: „Și vor ieși, cei ce au făcut cele bune spre învierea vieții și cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii” (Ioan V, 29). Nu îi salvăm de groapă, dar le indicăm cerul. Nu este puțin. Să urmăm modelul divin, Cel Care dă tuturor ajutorul Său, „că El face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti” (Matei V, 45). Încercăm să răspundem la încă o întrebare: de ce Iisus nu i-a înviat pe toți morții pe care l-a întâlnit? Nu l-a făcut milă și de rudele lor? Putea să îi învieze și le-a fost milă de ei. Dar nu a făcut-o pentru că El nu venise pentru a întrerupe un proces firesc. Nu a venit pentru morți, ci pentru vii. Iar atunci când a săvârșit astfel de minuni, a avut ca motivație dovedirea puterii Sale și încredințarea celor de față în nemurire, în existența vieții veșnice. Peste toate, însă, ne-a oferit pilda acțiunii, a exprimării iubirii prin fapte: „Mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință” (Matei IX, 13). Știți ce s-a întâmplat cu văduva din Nain și cu fiul ei mai apoi? Mama a devenit una dintre femeile devotate ucenicilor Domnului și s-a numărat printre femeile mironosițe, iar fiul ei a propovăduit Evanghelia și, presupun, a dat mărturie despre mila lui Dumnezeu ce s-a pogorât peste el atunci când se pregătea să fie dat morții. „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv” (Luca VI, 36).

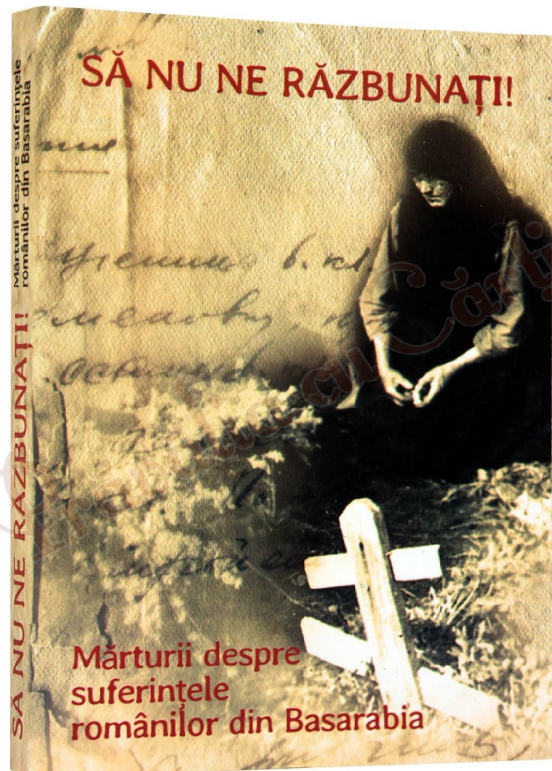
SVFERINTĂ FĂRĂ DE RĂZBUNARE

pr. George Dincă

Există gesturi aparent minore pe care le facem în viață și care ne schimbă uneori viața, alteleori percepția despre aceasta. În această categorie putem include intrarea într-o biserică (deloc întâmplătoare, după cum spunea foarte sugestiv părintele Mihai într-o cuvântare ce încheia o Slujbă a Maslului pe care l-am oficiat împreună), o nouă persoană pe care o cunoaștem, și, de ce nu, intrarea într-o librărie...

Mânat de curiozitate, de multe ori mi s-a întâmplat să pășesc în perimetrul liniștitor al unui astfel de loc binecuvântat, unde, indiferent dacă găsești cărți de literatură sau cu temă religioasă, rutina și oboseala zilei parcă dispar, trezindu-te după vreo oră că deja ai întârziat la întâlnirea pe care trebuia să o onorezi. Cu un astfel de sentiment am intrat deunăzi într-o librărie din centrul capitalei, pentru a respira aerul tare al cărților de elită. După ce am făcut înconjurul dulapurilor de câteva ori, privirea mi-a căzut pe o carte din raftul cu noutăți. Deși de multe ori stau pe gânduri destul de mult înainte de a cumpăra o carte, de data aceasta convingerea a venit mult mai ușor, lucru pe care aveam să-l constat ulterior ca fiind o adevărată inspirație. Acasă am făcut cunoștință cu această minunată apariție ce se numește „Să nu ne răzbunați – Mărturii despre suferințele românilor din Basarabia”, editată în 2012 la editura Reîntregirea, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte

Irineu – arhiepiscopul Alba Iuliei. Este o carte-document din seria scrierilor cu temă memorialistică privind perioada comunistă. Tema este nouă, prin aceea că tratează experiența trăită, de data aceasta, de frații noștri – românii de dincolo de Prut; mie mi s-a părut a fi un gest extraordinar de *restauratio* față de românii din Moldova răpită, care au fost folosiți drept *teritoriu de experiment și sacrificiu* de către imperiul bolșevic. Tăvălugul comunist a fost nemilos în această zonă, și rănila lăsată - greu de vindecat. Vă invit să descoperiți o scriere de mare valoare, care se citește cu lacrimi în ochi și pe nerăsuflăte. Iar la sfârșit, vom rămâne în duhul iertării la care ne îndeamnă un mare basarabean – Sfânt al închisorilor martirizat în țara mamă – Valeriu Gafencu: „**Să nu ne răzbunați!**”

MUZICA IN BISERICĂ

Alexandra Bădiță

***Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare
Și-l voi preamări pe El cu laudă. (Psalmi 68, 34)***

Când cineva vrea să știe de ce se cântă în biserică, cum se cântă, cine poate cânta, primul lucru pe care trebuie să-l afle este că psalmodierea se face cu inima. Textul, intonația trec nu doar prin glas, ci mai ales prin inimă. Muzica din biserică își îndeplinește misiunea dacă glasul celui ce cântă este în concordanță cu trăirea rugăciunii. „Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, lăudând și cântând Domnului în inimile voastre” (Efeseni 5, 19-20). Însotirea rugăciunii de cântare este menționată din vremea Mântuitorului. Aflăm de la Sfântul Evanghelist Matei că după Cina cea de Taină, Iisus a cântat laude (psalmi) împreună cu ucenicii Săi: „Și după ce au cântat laude, au ieșit la Muntele Măslinilor” (Matei 26, 30). “Să laude pe Dumnezeu cântând psalmi”, îi îndeamnă Apostolul Pavel pe efeseni (Efeseni 5, 19-20), pe romani (Romani 15,9), pe coloseni (Coloseni 3,16). În primele secole creștine, nu existau cântăreți bisericești, în înțelesul de azi. Toată lumea din biserici cânta la Liturghie. Datorită dezvoltării cultului și a cântării religioase, au luat naștere cântăreții la strană, ca reprezentanți ai credincioșilor. Erau mențiți să ajute, să instruiască și să conducă credincioșii în executarea cântărilor. Prin introducerea în cult a poeziei imnografice (tropare, condace, canoane, etc) și în urma sistematizării cântărilor în opt glasuri (moduri de

cântare) prin secolul VIII de către Sfântul Ioan Damaschin, cântarea liturgică a devenit din ce în ce mai înfrumusețată, dar și mai greu de învățat. Deoarece nu toată lumea își putea însuși această artă, a fost lăsată pe seama oamenilor cu o pregătire anume. În biserică, la strănă, putem întâlni cântarea psaltică sau cea coral-armonică. Prima este cea mai des folosită și este prin esență o muzică exclusiv omofonă adică este interpretată de voci care cântă pe o singură linie melodică, însoțită sau nu, de un fundal vocal – isonul. Muzica corală este o formă de manifestare a cântării colective, în care intervine criteriul estetic. În timp, corul și-a câștigat o bună apreciere în biserici, mai cu seamă în mediul urban, înlocuind strana în slujbele duminicale, în special la Sfânta Liturghie. Una dintre condițiile esențiale ale cântării în biserică este ca toți credincioșii să-și integreze vocile într-un ansamblu cât mai omogen. Cei care cântă în grup, trebuie să se încadreze cu umilință și să nu strice echilibrul sonor. Aș vrea să închei cu un sfat minunat, pe care Fericitul Augustin ni-l dă referitor la cântarea din biserică: „*Cântă lui Dumnezeu, dar să nu cânți rău. Cântă bine, fratele meu. Tu tremuri atunci când ți se cere să cânți înaintea unui bun muzician, temându-te ca artistul să nu-ți reproșeze lipsa ta de cunoștințe: dar dacă tu cânți lui Dumnezeu trebuie să-I aduci o cântare tot atât de desăvârșită, ca să nu displacă unor urechi atât de perfecte*”.

BRÂUL PREACURATEI LA BISERICA SFÂNTUL DUMITRU - POSTĂ

pr. paroh Mihai Gojgar

Pe data de 1 octombrie, Biserica ortodoxă prăznuiește pomenirea Acoperământului Maicii Domnului. Acoperământul, numit și maforion este un veșmânt purtat de Sfânta Fecioară peste tunica lungă până la pământ. Acoperământul era o mantie largă, de formă trapezoidală (desfășurată), care acoperea capul, umerii și brațele, ajungând până la nivelul genunchilor. Această relicvă s-a aflat mult timp în Biserica Vlaherne, din Constantinopol (Istanbul). Aici, pe 1 octombrie 910, Maica Domnului s-a arătat în chip minunat și a încurajat poporul bizantin aflat sub asediul rușilor. Acoperământul și Brâul Maicii Domnului sunt singurele obiecte care au rămas de la Născătoarea de Dumnezeu. Potrivit tradiției, Sfântul Apostol Toma, nefiind prezent la înmormântarea Maicii Domnului, a primit Sfântul Brâu ca dovadă a învierii și înălțării ei cu trupul la cer. Acesta a fost țesut de Maica Domnului, din păr de cămilă. Până în secolul al IV-lea, Brâul s-a păstrat la Ierusalim. În secolul XIV, cneazul sârb Lazar I (1372-1389) dăruiește Brâul Mănăstirii Vatoped din Muntele Athos. Între anii 1512 și 1520, domnitorul Țării Românești, Sfântul Neagoe Basarab, a înnoit incinta Mănăstirii Vatoped și a construit un paraclis cu hramul "Brâul Maicii Domnului" (pomenit pe 31 august). Acesta a fost reparat în 1794 tot cu ajutoare românești. În secolul al XIX-lea, România a dăruit paraclisului o nouă catapeteasmă. De asemenea, racla de argint în care se păstrează Brâul la Mănăstirea Vatoped a fost confecționată în secolul al XVIII-lea în Țara Românească. Este vorba, de fapt, numai despre o parte din Brâu, pentru că alte două părți ale acestuia au fost dăruite în anul 1522 mănăstirii de maici Kato Xenias, situată la 50 km de Volos (Grecia). Este foarte interesant faptul că în istoria bisericii noastre există amintirea unor evenimente legate de Brâul Preacuratei. Cunoscută în vechime ca Biserica de Jurământ, lăcașul din actuala stradă Franceză nr. 1, găzduia multe jurăminte solemne. Împrecinatul, pârât sau reclamant, de față fiind arhierul și preoții, se încingea cu Brâul Preacuratei și în fața ușilor împărătești jura că va spune adevărul și numai adevărul. Să fi fost o parte din cel țesut de Maica Domnului? Lucrul nu pare exclus, având în vedere că Biserica Sfântul Dumitru a fost un lăcaș extrem de important în istoria Bucureștiului.

Așadar, biserica avea rol de instanță, un loc de stabilire a adevărului. Nu trecem cu vederea faptul că, fiind o zonă comercială, existau multe dispute, multe dialoguri contradictorii sau neînțelegeri contractuale. Cum arăta acest Brâu, cine l-a adus și ce s-a întâmplat cu el rămâne deocamdată un mister. Și o invitație la a descoperi. Până atunci, Biserica Sfântul Dumitru își așteaptă pelerinii spre a se închina în locul unde domnii Țării Românești, mitropolii și episcopii Munteniei, ambasadorii și oficialitățile timpurilor trecute își aflau liniștea sufletului. Și poate împreună îi vom reda strălucirea de odinioară, prin eforturile, donațiile și rugăciunile noastre.

EDUCAȚIA PRIN ARTĂ

Oana Gojgar

Dacă există ceva ce copiii ar trebui să-și dezvolte în secolul 21, aceasta este creativitatea. Preocuparea pentru dezvoltarea capacităților creatoare ale copiilor a fost și este o constantă a activității în grădinițele de copii, acolo unde există spații special amenajate, dedicate *sectorului artă*. Însă, această preocupare trebuie să intereseze fiecare părinte. Și acum, din experiența personală, îngăduiți-mi să dau un sfat folositor tuturor părinților: respectați ideile copiilor dumneavoastră, dați curs inițiativelor lor, sădiți-le în conștiință încrederea în propriile posibilități. În acest fel vom putea să ne bucurăm de copii cu adevărat creativi. Copiii trebuie învățați să iubească arta. Ea îi va ajuta să se înțeleagă mai bine unii cu alții și le va oferi o deschidere spre noi moduri de a vedea lumea, creând o bază pentru legăturile sociale și integrarea în comunitățile din care fac parte. Cu acest scop, în cadrul parteneriatului încheiat între Biserica Sfântul Dumitru Postă și Grădinița Nr. 24 din sectorul 3, vă propunem desfășurarea unor ateliere de creație, unde, cu mic cu mare, sub atenta îndrumare a unor cadre didactice tinere și ambițioase, vom învăța să ne jucăm creând. Unde vor avea loc aceste ateliere? Ei bine, la primitoria noastră gazdă, Biserica Sfântul Dumitru Postă. Și prima întâlnire va avea loc sâmbătă, 19 octombrie, la ora 11. Așadar, pornind de la spusele lui Pablo Picasso: "Fiecare copil este un artist. Problema este să rămâi un artist când crești!", vă așteptăm la o întâlnire inedită și plină de surprize.

-invitație la joacă-

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

Programul serilor catehetice septembrie - decembrie 2013

- 7 octombrie: CUM ÎI PREȚUIM PE SFINȚI ? - CAP. 9 DE LA LUCA
- 14 octombrie: DISCERNĂMÂNTUL - Sf.Cuv. Parascheva – CAP. 10 DE LA LUCA
- 21 octombrie: DESPRE VIAȚA LITURGICĂ - Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir - CAP. 11 LUCA
- 28 octombrie: CUM ÎL SLĂVIM PE DUMNEZEU ? - CAP. 12 DE LA LUCA
- 4 noiembrie: LĂCOMIA - CAP. 13 DE LA LUCA
- 11 noiembrie: DESFRÂNAREA - CAP. 14 DE LA LUCA
- 18 noiembrie: IUBIREA DE ARGINȚI, ZGÂRCENIA ȘI EGOISMUL - CAP. 15 LUCA
- 25 noiembrie: ÎNTRISTAREA - CAP. 17 DE LA LUCA
- 9 decembrie: TRÂNDĂVIA - CAP. 18 DE LA LUCA
- 16 decembrie: NAȘTEREA DOMNULUI - CAP. 19 DE LA LUCA

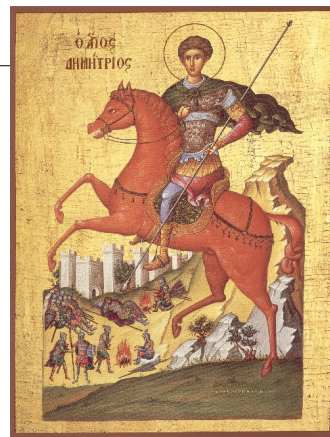
HRAMUL ISTORIC AL BISERICII SF. DUMITRU-POȘTĂ

SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

Programul sărbătorii:

Vineri, 25 octombrie, ora 18.00 – Vecernia, Litia și procesiune cu sfintele moaște;
Sâmbătă, 26 octombrie, ora 8.00 – Utrenia, Sf. Liturghie și Parastasul pentru ctitori.

Cei ce doresc să sprijine organizarea evenimentului, sunt invitați să lase donația lor la pangar, la persoana care vinde lumânări. De asemenea, puteți participa la pregătirea unor pachete alimentare pentru persoanele defavorizate din parohie. Vă mulțumim anticipat și vă așteptăm cu drag!

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupeposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile: Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele. Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie
	19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 – Parastas